

„Cu cât oamenii îmbătrânesc, cu atât spiritul lor devine mai suplu, mai cald, dobândind o înfățișare mai organică. S-ar zice aproape că pentru spirit timpul este o dimensiune a întineririi.”

- Lucian Blaga

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă
Anul XIII

Numărul 716
12 - 18 martie 2025

„Europa” de azi: între „acești bolnavii” ce ne conduc (mult mai bolnavi față de cei „de ieri”) și bătrâneii complotând contra primilor...

Cezar Adonis
Mihalache

Într-un fel, sunt vremurile de invadare a Europei prin ea însăși... Prin dreptul forței de intervenție, selecție, culpabilizare și aplicarea a unor mijloace penal-coercitive al instituțiilor „de drept”. Nu al organismelor bătrânei Europe, cele ale protejării drepturilor fundamentale, ci al instituțiile „UE”... Prima sferă de aplicare a fost, din nou, la noi... Din nou în „România ca o pradă”, acum în cea a experimentelor de verificare, măsurare și ajustare a strategiilor de intervenție... Ca metodologii a unor noi acțiuni dictate către guvernele naționale (parte a supraguvernării, dar nu cetățenești, nu pentru cetățenii Europei, ci a aceleia corporatiste a Bruxellesului), de trasare a metodelor și mijloacelor de corectare sub justificarea interferențelor electorale „din afară” (majoritar, din Rusia)... Din nou, România, ca grup-țintă de țară aleasă poate și pentru felul neexploziv al societății față de asemenea intruziuni și dictări fățișe de direcții, mâine-poimâine de destine, de către Bruxelles... A urmat Germania, cu o intervenție a Bruxellesului în care acesta doar a fluturat ca avertisment modelul uzitat a noi, obținând un rezultat mult mai „rafinat”, dat și de aplecarea de mental a nemților spre delatune... Ceea ce a permis depășirea liniei, nu de intervenție de bun simț a UE, ci de risc imediat asupra unor drepturi fundamentale, prin avansarea unui proiect de lege de supracontrol al cetățenilor prin ei însăși (un proiect impus, evident, nu fățiș de către guvernul multicorporatist al Bruxellesului, ci de acela nu „ales” a Germaniei)... Prin generalizarea delatunilor cetățenești în interesul, nici măcar al statului vizat, ci, al UE -lui bruxellez, prin crearea unei instituții dedicate... Un minister de combatere a aplecării spre conspirații a cetățenilor, raportați de către ceilalți cetățeni...

Sigur, în ceea ce ne privește, dincolo de un rezonabil semn de întrebare, „a fost sau nu a fost” o organizare anti-statală, serviciile secrete trebuie felicitate pentru deconspirarea acțiunilor „Getica”, „Tepeș”... Dar, totuși, tocmai din brusca și prea

larga expunere a modului de contracarare a unei grupări anti-statale, tocmai din afișarea mediatică deschisă a unui „modus operandi” pentru devoalarea structurilor anti-statale, în fine, tocmai din faptul că au dezvăluit (fie și la presiunea interesului politic de guvernare) această operațiune de identificare și punere în paranteze a organizațiilor anti-statale (atenție, nu și anti-românești!), se nasc suspiciunile... Pentru că, de peste trei decenii, în România acționează, nestingerite, formațiuni (civico-politice!) paramilitare maghiaro-„secuiești”... Pro ungurești și anti-românești... Ca structuri ce nici măcar nu și maschează intențiile... De la defăimarea țării la chemări și întruniri publice pentru răsturnarea ordinii constituționale, pentru dezmembrarea României (practic, și pentru schimbarea numelui țării, dar nu în „Geția”, ci în „ținutul secuiesc!”), chemări tot mai puțin metaforice la lupta „cu arma în mână” împotriva românilor din Ardeal, la manifestări „cultural” iredentiste și tabere de antrenament paramilitar... Dar nu am văzut niciodată o reacție asumată dinspre serviciu... Sigur, nu au voie să iasă „în față” (dar de ce au făcut-o acum?!) și am putea presupune că au acționat ele, cumva, asupra răului, „chirurgical” poate, și l-au îndepărtat... Dar, așa, doar am visa frumos... Pentru că acele organizații continuă a fi prezente în România... Militând împotriva Statului Român, dar nu la nivelul numelui țării ori al formei de constituire (ca „republica populară” – reproșată anarhiștilor octogenari și centenari, dar fără nici un deranj al instituțiilor față de cei ce vor reinstaurarea republicii monarhiste!), ci însăși ca drept de existență, acestea nelimitându-se doar la „corectarea” atitudinii și a modului de guvernare...

Revenind la lucruri ce trec cu mult dincolo de conturul nostru, România și Germania au fost doar primii doi piloni ai unei linii trasând Europa „de mâine” (una tot mai fascistă, e adevărat, dar fascistă prin instituțiile de la Bruxelles și „deconcentratele” statale ale membrilor UE), o linie de slab răspuns al statelor respective... Acum, „valul” avansează spre țările

ușor mai „recalcitrante”... Nu intră direct în nucleul dur al reacției cetățenești naționale, cum ar fi de așteptat răspunsul societății față de astfel de intruziuni din afară (chiar dacă vin dinspre o uniune căreia îi sunt parte, astfel de impuneri sunt privite în statele demne tot ca manifestări ostile „din afară”), neurmând țări precum Grecia ori Italia... Sau chiar Ungaria... Acest caz particular al Europei, ca stat ce finanțează astfel de structuri în toate țările învecinate ei, dar mai ales la noi, și, față de care, autoritățile noastre nu au nici o problemă, iar asta de trei decenii încoace, pentru riscul adus securității naționale prin organizarea de manifestări, „școli” de vară, și tabere pentru răsturnarea ordinii constituționale... În cazul organizațiilor iredentiste maghiare și ungurești, buapestane, serviciile noastre nu au ieșit din „hibernare” cu acțiuni de investigare, identificare și corectare, nici la adresa organizatorilor de tabere paramilitare, nici față de revizionistii cerând public, pe rețelele virtuale, ruperea Ardealului, nici față de alți „lideri” instigând la secesionism și nerecunoscând ei, culmea, unii ca autorități locale legale, ordinea de drept a țării... Am uitat de detractorii românismului ajunși iată, în funcții tot mai înalte în Statul Român?... Am uitat de acțiunile extremiste stopate în ultima clipă (cazul „1 Decembrie”, Sfântu Gheorghe)?... Am uitat de poligoanele de tragere organizate de extremiștii maghiari „pentru tinerii maghiari de pretutindeni” pe lângă taberele paramilitare livrate drept acțiuni culturale?...

Acum dară, acest „val” al Europei UE, de la Bruxelles, contra Europei națiunilor bătrânului continent, nu se îndreaptă încă spre statele fățiș neaplecate spre supunerea cetățenească prin complicitatea liderilor lor... Decamdată, urmează țările din linia „mediană” a reacției de opunere față de pretențiile de dominare legislativă, decizională ale UE... Polonia... Dar tot cu un scenariu de posibilă răsturnare a dreptului decizional al națiunii în fața cerințelor de alegere a destinului (!) impus de către UE...

(urmărire în pagina a 12 -a)

O să scriem cu „sânge pe ziduri” de va fi nevoie!

Zoe
Dantes

Noul proiect de lege dorit de spurcăciunile care au pus etichete pe România ne arată că 10 instituții ale statului mafiot, se pregătesc să ne trimită în lagăre de reeducare. Pe cei care au ales să NU TACĂ! Cenzura crâncenă care ni se pregătește, nu cred că vizează doar alegerile ce stau să vină. Nu! Alegerile prezidențiale deja sunt jucate. În mintea lor. La Cotroceni vor un om de paie al lor. Al progresiștilor, comuniștilor de rit nou. Amenințările cu războiul inevitabil de către individul zis și cocoșul fără găină al Franței și necesitatea de a fura cât mai mulți bani, necesitate pe care Ursula o reclamă, a devenit sperietoarea numărul unu în continentul terfelit de niște sataniști. Frica indusă oamenilor a trecut la alt nivel. Neobrăzatul de Micron cere arme nucleare.

Ursula vrea a doua tranșă de lovele pentru că narativul înțepărilor e sfârșit și a rămas datoare celor ce i-au ținut spatele ani de zile. Frica de pușcării simțită de nemernicii ce au pus ghearele pe Europa îi va face să fie în stare de orice. Au senzația că au primit continentul în zestre de la mămicile lor. Nu vor să înțeleagă că nu se mai poate! Decât să renunțe la putere, tiranii și sataniștii lui Soroș, sunt în stare să declare război Federației Ruse, doar, doar, vor scăpa de consecințele furtului banilor din ultimii cinci ani. Actorul politic ratat al României, zis și Ciolacu, a sărit primul în ajutorul Ursulei, cu speranța că se pune bine cu gașca de sataniști ai UE și va împărăți România atât cât va dori. În și pe spatele slavei. Planurile pe care și le fac ne arată că indivizii sunt în haita precum hienele. Și sunt încolțiți din toate părțile. Fac ce vor și își arată mușchii în fața SUA.

Totodată vor să ne arate că ei nu dau doi bani pe administrația americană și se cred deja câștigători în „revoluția bunului simț” declanșată din 20 ianuarie în D.C.. Nu mai dau doi bani pe

Nato, pe tratate, pe tot ce a fost semnat între ei.

Disperarea lor este maximă. Încearcă orice, oricum și cu oricine. UE a declarat deja război tuturor populațiilor care fac parte din #FiaaraUE. Acestea sunt adevăratele pericole la existența cartelului din BX. Adică, noi! Oamenii care le plătesc scaunele în care și-au înfundat dosurile slinoase. Despre acest război este vorba! Ei împotriva noastră! A unui întreg continent. Și mai cred că administrația americană va ceda.

Probabil pe asta mizează în toate nenorocirile pe care le fac, cu ajutorul slugilor care execută ordinele lui Soroș.

Cu cine sunteți în război? Cu națiunile europene! Asta ar fi răspunsul. Motivul: sclavizarea totală și oficială a societăților care au aderat la UE. Cenzura ce se vrea impusă în România este vârful de lance în acest război ideologic în întreaga Europă. Ca de obicei în ultimii 35 de ani, experimentul pleacă din România. De ce? Pentru că este un punct cheie geostrategic pe tabla de șah geopolitică.

Dacă iese aici, poate ieși oriunde. Dacă România va accepta, asta înseamnă că teoria va fi acceptată și impusă în oricare dintre țările UE. Să nu mai existe libertate de exprimare, să fie suprimată, nimeni să nu mai aibă curaj să spună nimic. Să devenim toți niște sclavi aliniați ce vor aplauda în cor sataniștii ce se cred stăpâni-#FiaaraUE. Doar că acești sataniști uită că peste ocean, partenerul lor „transatlantic”, cum le place mai nou să spună este condus la cel mai înalt nivel de niște războinici.

(urmărire în pagina a 3 -a)

România la răscruce de drumuri și interese...

Grigore
Stamate

Lumea pământeană a ajuns deja la răscruce și, de la cel mai înalt nivel de reprezentare, încep să se reconsidere parametrii, să se schimbe prioritățile și să se reorienteze perspectiva. Sau, cel puțin, asta vrem noi să credem că se încearcă, dacă nu cumva dincolo de cortina oculte nu ni se rezervă și altceva. Dar, să dăm credit dreptei speranțe și să acceptăm că, de-acum înainte, societatea umană va fi altfel rânduită, iar centrul de mare putere și, cu deosebire, sferelor de influență li se va conferi o cu totul altă poziție și, de ce nu, o altfel de strategie. Din mai toate punctele de vedere; dar, în primul rând, din cel economic și politico-militar. Secătuită de resursele exploatare fără niciun discernământ, poluată de exploziile clasice ale recențelor confruntări belice, ca și de experimentele nucleare necontrolate, cu o ideologie de apanaj global desuetă, cu deviații morale de neadmis, omenirea trebuie să se hotărască pe care dintre căile propuse de către experți cu opinii în divergență, trebuie să-și continue existența. Și, asta, cât mai grabnic, înainte ca natura, atât de grav lezată de intempestivele și nesocotitele intervenții, să-și impună dreptul la conservare. Iar divinitatea, atacată până și în substanța sfintei credințe să intervină în vreun fel.

(continuare din pagina a 1 a)

Unii care au fost în tranșee cu adevărat. Nu poți câștiga niciodată un război dacă tu nu știi ce înseamnă! Aia știu exact cu ce mănâncă lupta și cu ce arme se duce. Spre deosebire de coropișnețele mănătoare de bani de la BX., care au trăit doar din supt și înghițit ce le livra Soroș via Bideu, Fauci și mai nou Micron.

Acest Napoleon ratat, care-și trăiește probabil ultimele zile de actor politic. Îl vor mânca aia de W.D.C. cu fulgi cu tot. Sunt convinsă că Blondul la un moment va lua ca pe un afront personal toate declarațiile guriștilor sataniști. Și abia atunci se va alege de ei praf și pulberea. În timp ce Trump

Da, mai avem puțin până să ajungem la marginea prăpastiei, peste care niciunul dintre cei care se află în vârful piramidei nu s-a preocupat să arunce vreun puncte. Goana după înavușirea cu orice preț, disprețul față de valorile fundamentale și promovarea unor percepțe de o imoralitate dusă la extrem s-a exacerbă cu o intensitate nemaiîntâlnită, în timp ce degradingolada plutește în aerul infectat de contradicții și confruntări dintre cele mai diverse. Iar, statele lumii se perpelesc într-un echilibru precar, marcat de infuziile unui război rece și nu mai știu care dintre potențialele alianțe le-ar mai conferi stabilitate și bunăstare.

Cât despre România, dezorientată, inclusiv în planul afirmării interne, cu niște conducători de o condamnabilă prestație, într-o democrație declamativă, lipsită de resorturi raționale și fără acoperire în practica socială, slabe speranțe să-și afle prea curând firul curgerii normale. De urmare, țara noastră, acest lamentabil avanpost militar simbolic, a ajuns la ananghie și, acum, la încrucșare de drumuri, orbecăie încă. Nu se întrevede nimic exact, iar cei îndrituiți să distingă între bine și rău, se amăgesc cu himerele induse de acei străini și alogeni, care ne-au receptat foarte bine slăbiciunile.

O stare, pe cât de hilară, pe atât de contrariată, una în care

democrația românească doar se presupune, iar libertatea alegerilor se proclamă palid, fără de nicio aderență socială, încât astăzi nimic, chiar nimic nu mai este de siguranță. Iar, peste straturile superioare ale statului s-a așternut o liniște de rău augur și nimeni nu este să în măsură să ne lămurească, în vreun fel, ce se întâmplă cu viitoarea campanie prezidențială și, de ce, toate acele promisiuni electorale au fost aruncate la coș. În adaos, cum de România noastră, cea bogată și frumoasă, nu mai are decât o firavă industrie, agricultura crapă într-un teren sterp, țara s-a înglodat în datorii ce exced până și posibilitățile viitorimii, iar mândria de neam a fost pusă, cu atâta nerușinare, la mezat.

Cine se face vinovat de o asemenea situație fără de precedent și ce măsuri s-au luat împotriva celor care au pauperizat o parte însemnată a poporului?! Iar, acum, prin mașinațiuni de tot fel, vor să ne îndepărteze de un trecut istoric atât de glorios, de tradiția noastră culturală și de dreapta credință, aservindu-ne facil unor interese din care poporul român nu are niciun fel de avantaj. Pentru că odată cu slăbiciunile educației naționale, cu eliminarea istoriei și geografiei din școli, cu defăimarea limbii și a însemnelor naționale, denigrarea geniilor și a personalităților de valoare, se pierde tot ceea ce dă consistență unui neam put-

ernic și unei țări, care a rezistat secole în fața tuturor furtunilor, aici, la intersecție de drumuri și de mari interese.

Recent, am ascultat un distins analist care, la un post de televiziune, ne atrăgea atenția că România este în pericol de dezmembrare și că implicarea noastră într-un război care nu este al nostru ar putea avea urmări dintre cele mai cumplite. Nu știu dacă este chiar așa, dar cei în drept trebuie să ia în considerare tot ceea ce ar reprezenta pericol pentru suveranitatea, independența și integritatea teritorială a patriei. Chiar dacă această nobilă noțiune de „patrie” unora (în niciun caz majorității) le repugnă și, în mintea lor bătuită de manipularile de tot fel, nu vor să mai vadă și dincolo de aparențe. Iar, în întunecimea gândirii lor, achiesează nonșalant când este vorba de denigrarea diferitelor categorii sociale, între care armata, organele de ordine și siguranță națională, clerul sunt așezate pe locuri nedemne, exagerându-se cazurile izolate.

Da, și eu cred că protipendada noastră n-a receptat așa cum se cuvine mesajul pe care unul dintre puternicii lumii, vicepreședintele american J.D. Vance ni l-a adresat de la Conferința de Securitate de la München, cu doar câteva zile în urmă, și plusează în obediența față de niște actori dezavuați pe

O să scriem cu „sânge pe ziduri” de va fi nevoie!

negociază cu Hamas peste gâtul lui Bibi, care a devenit cantitate neglijabilă, Ursula își ridică fustele ca să-i sperie. Zice ea! Să nu mai existe libertate de exprimare, să tăiem orice voce

banii națiunilor europene.

Cui închideți voi gura? Celor ce au avut curajul să strige împotriva voastră în plandemonie? Celor pe care cu siguranță i-ați pus la insectar ca fiind

care înțeleg și nu le-a fost frică că vor muri de la virusul vieții, adică arma biologică? Celor care au expus mizeria pe care ați adus-o pe capul oamenilor? Celor care au

va fi trecută, nu veți putea reuși să ne închideți gura. Niciunua dintre noi! Pentru că ce să vezi Ursula/Micron/Ciolacu, noi am fost în tranșee pentru că am înțeles pericolul care e reprezentat de voi: satanismul! Vom trece de la o cale la alta. Ceea ce se chema presa alternativă pe online, se va transforma în presa de „TIP MANIFEST”! Dacă nu vom mai putea scrie pe pereții FB lui sau pe alte rețele, VOM SCRIE PE ZIDURI! Și de data asta, chiar vom „SCRIE CU SÂNGE PE ZIDURI”! Până veți pieri! Voi. În niciun caz NOI! Domnul să vă miluiască!

care ar putea arăta și argumenta contrariul și o parte a adevărului, nu a minciunilor și propagandei făcuta pe

„teroriști” și „dușmani ai poporului” când spuneau adevărul despre operațiunea guvid?! Celor

urlat realmente împotriva „grămăjoarelor de grăsime”?! Niciodată! Chiar dacă această lege satanistă

Ben
Todică

Suntem consumați de teama care ni se livrează zilnic prin media. O frică tot mai mult folosită pentru a ne sărăci ca oameni, de sufletul și conștiința dăruite de Creator, făcuți după chipul și asemănarea Sa. Suntem creatori și credem în visuri, năzuințe, ne imaginăm și călătorim prin scrierile noastre, imagini artistice (desene, picturi, sculpturi...), lucrări muzicale de toate genurile... Din nefericire, ni se pune mereu în față ideea că I.A., este lumea post umană și că noi alunecăm încet și pe nesimțite pe această linie de asamblare. Prezic vizionarii. Nu e

să urmăm această direcție propusă de tehnocrați, unde vom ajunge peste o generație sau două?

Suntem atenționați de unii vizionari că lumea va fi împărțită în două clase: în avuți și neavuți, bogat și nevoiaș. Înțeleg că oamenii vor deveni ce dezvoltă și programează I.A., iar efectul ei asupra omului, a clasei de neavuți care e numeric foarte mare și needucată cu privire la subiect. Nu vor înțelege la ce proces sunt supuși. Și asta din cauza lipsei de educație și a puterii de identificare prin gândire. Exemplu: Dacă renunți la a face calcule matematice manual folosind mereu calculatorul, creierul se atrofiază și își pierde această calitate de a socoti

barea dacă nu cumva conștiința mea naturală încearcă să fie cucerită de una alternativă, digitală. Într-o oare într-o fază de tranzit, de transformare a omului spiritual în mașină? A început creierul să gândească de capul lui? Am început să-mi pierd sufletul? Dacă nu ne conformăm propunerilor celor care ne conduc ne vom pierde? Să evităm aceste pierderi va trebui să punem mâna pe băț, să nu renunțăm la ceea ce suntem și la potențialul nostru nativ. Noi dăruim tehnologiei I.A. puterea și talentul nostru creativ. Nu mai pictăm, nu mai scriem, nu mai compunem, nu mai curțăm și nu mai iubim, nu mai dedicăm poezie celor pe care-i iubim. Și cu timpul:

Omul a fost creat de Creator să creeze. Fiecare om are puterea de a crea ceva, orice, oricât de mic, chiar și un cerc cu degetul în nisip. Noi evoluăm și creștem prin puterea noastră de a crea, și dacă renunțăm la ea atunci sigur vom fi înlocuiți de mașini, care și ele vor dispărea odată cu noi. Deci asistăm la o posibilă auto exterminare a omului. Ne folosim de I.A. pentru că e ușoară și convenabilă fără să ne gândim la efectul ei pe durată lungă. Iar dacă ne pierdem și calitatea de a gândi, atunci am dispărut ca Eu, ca identitate, ca individ. I.A. creează realități care nu există, creează halucinații. Cât de adânc putem fi îngropați în dependenta de

buie folosită matur și gospodărește ca orice instrument inventat de om ca să-și ușureze viața cum ar fi: roata, glonțul, mașina, radioul etc. Nu faceți din ele dumnezei! Lumea se bucură de friptură, fără să-i pese dacă a fost crescută pe pășunea muntelui sau din petrol făcută în laboratoarele chimice, crescută sintetic. Ne alterăm nu doar conștiința și sufletul dar și compoziția fizică a trupului. Odată cu pierderea sufletului și luarea controlului de către I.A. omul va ajunge la disperare și se va răscula împotriva îmbogățitorilor, care și ei la rândul lor devin atrofiați; vor uita totul și nu vor mai fi conștienți de astfel de urmări. Sau neavuții se vor conforma noii religii in-

nevoie sau strict necesar să urmăm această idee. De când cu pandemia și acum cu războaiele din lume, omul e din ce în ce mai înfricoșat și izolat în casă. Banul se devalorizează, iar rafturile de prin magazinele alimentare încep să sărăcească. Azi s-a pus limită pe alimente. Avem dreptul doar la două cofraje de 12 ouă pe cumpărător. Prețurile s-au dublat și nu numai atât, dar ajuns acasă am realizat că majoritatea ouălor au câte două gălbenușuri. Asta m-a făcut să-mi pun întrebarea: de ce? Sunt anumite scăpări ale naturii, ori când devine regulă, asta nu mai e natură.

Știu că se fac experimente pentru a modifica produsele și pentru a le prelungi viața comercială, însă ne întrebăm dacă aceste modificări nu sunt făcute dinadins să ne producă alterări și în genetica noastră omenească. Se fac mereu auzite intențiile de a schimba lumea. Dar dacă ar trebui să ne complacem și

în gând sau pe hârtie. Și asta se va întâmpla cu orice îndeletnicire dacă nu o mai practici. Se va întâmpla datorită comodității create de I.A. care, odată intrată în obișnuință ne va deposeda de exercitarea îndeletnicirii și talentului respectiv, de a lua decizii în rezolvarea problemelor și a alege direcția în care să mergem. Ce să mănânci, ce muzică să ascuți, ce haine să-ți cumperi și cu cine să te împerechezi. Vom renunța la a mai lua decizii și a ne dezvolta dorințe și preferințe la alegere fără asistența I.A.

Recent, urmăream un film cu o deturnare de avion jumbo jet, în care printre montajul rapid și violent am început să văd în capul meu secvențe de film, în paralel cu alternative la situațiile din film. Știm că omul visează când doarme sau când consumă droguri. Pentru câteva secunde visează o adevărată aventură undeva pe perioada somnului său. Realizând acest lucru m-am speriat și mi-am pus între-

omul va pierde puterea de a crea. Am fost făcuți după chipul și asemănarea Creatorului!

Deci! Privim cum ne rupem de această funcție divină, prin influența celor înstăriți care prin deciziile lor pline de gelozie și aroganță se cred Dumnezei. „Toți conducătorii lumii se vor dictatori, și-l invidiază pe Hitler”, spunea cineva, suntem conduși de caricaturi, prin plasa morții numită IA.

Astfel umanitatea pentru a funcționa devine dependentă de mașinile artificiale și asta se întâmplă numai dacă noi ne predăm voluntar, ne așezăm în brațele lor. Renunțând la calitățile noastre naturale dăruite de Dumnezeu prin conștiință și suflet devenim instrumentele de lucru ale avuților. Omul va deveni egalul sapei, lopoții, toporului sau târnăcopului. Unde ne e demnitatea: Eu sunt? Nu mai dormiți cu mobilul în pat că veți ajunge capre, moluște sau... Vom fi găini în cuști pe linia de asamblare?

gândire artificială? Dacă IA poate crea realități care nu există, atunci realitatea I.A. este reală și trebuie să credem în ea? În realități nevăzute de noi? E imaginație reală? Dacă cei avuți vor decide că alba e neagră și neavuții vor accepta...? Înseamnă că totul e doar o minciună. Ne credem dumnezei, însă habar nu avem. Suntem nimic. Ea se lăfăie, iar eu spăl vasele. Se moare de foame și sete prin marile orașe ale lumii.

Omul a muncit la el-evarea conștiinței sale mii de ani și apare acum IA și se instalează în cel mai înalt rang în câteva secunde. Evoluția e sudoarea a mii de suflete și Ea a pus valoare în această frământare. Ce face IA n.u. este inteligentă. Este o consecință a unui morman de informații căruia omenirea i-a dăruit mii de capete luminate în cercetare – care luate și analizate sunt date ca rezultate al inteligenței mașinii în câteva secunde. Mașina e doar un instrument – nu e o conștiință sau suflet. Ea tre-

ventate de avuți prin I.A. și vom avea o nouă specie de pământeni. Un fel de furnici sau albine controlate de matcă. Ființe lipsite de puterea creației și a discernământului. Un fel de zombi care vor lătra precum câinele când se vor vedea în oglindă.

Omul trebuie să se trezească, să nu mai fie pus în cușcă sau să se comporte precum cățelușul dând din codiță cum fac „europenii” în fața avuților, să nu se mai lase cultivat, apoi mulș pentru calitățile sale devenind sclav digital al unei minorități parazitare.

Ca oameni, vă recomand să nu dormiți cu toporul sau pușca în pat. Fiți liberi!er

Nu, nu doar „monstruoasă”, ci, acum, și macabră...

Cezar Adonis
Mihalache

Machiavelică a fost acum un secol și jumătate... Astăzi, peste un timp al altor nepăsări născând monștri somnului rațiunii, este de-a dreptul criminală... Chiar dacă, „încă”, doar criminală politică... Va urma uciderea de națiune, de țară, de românism... Și nu, nu va fi un „lezmajestate” contra noastră, ca națiune suverană, într-o întărire a Istoriei care se tot repetă, nu-i așa?!... Pentru că nu Istoria este de vină... Nu ea se repetă obsesiv... Ci oamenii își repetă erorile și învrăjbirile date de frustrări, nepăsare, chiar neputința de a înțelege rostul lucrurilor... Inclusiv a acelora care par a se repeta doar pentru a ne pune în gardă... Și pe lângă care, pășind la fel de nepăsători, ca într-un retard istoric, devin condamnări ale generațiilor următoare... Pentru că nu noi vom avea de suferit cu adevărat... Și nu ne vom putea pune cămașa muceniciei acestor încercări, nu ale timpurilor, ci ale altor oameni (pe care îi mai și numim „semeni”), neputând să ne grozăvim cu încercări ce ne-au fost date să le ducem, pentru că, noi, noi măcar am știut cum este să fi

de cealaltă parte... Cea a speranței, a planurilor... Pe când, cei ce ne vor urma nu vor mai fi nici măcar pe linia mereu roșie pentru noi, ca neam (dar nu și, a priori, ca generații după generații), nu vor mai staționa dară alte sferturi de timp în iluzii și amăgiri... Ci vor fi de-a dreptul părți în devorare de către aceia pe care nepăsarea noastră i-a „născut”, i-a crescut și dezvoltat, i-a impus a ne ajunge chiar nouă decidenți. Pentru noi, încă decidenți (azi; mâine poate dictatori), dar pentru cei ce vor veni după noi, de la oricare următoarea zi a ultimului ceas de șansă, de ocazie a neatarnării, tirani...

Mizeria agresivă pe care a produs-o CCR -ul este incontestabilă... Dar, totuși, este departe de răul major, suprem, și final poate, pe care îl poate revărsa aceasta asupra noastră, oricând... Asta ar trebui să conștientizăm acum... Faptul că înlăturarea, eliminarea unui candidat a reprezentat doar un vârf de unghie față de pumnalul pe care ni-l poate înfige CCR, acolo, unde se pricepe, iată, cel mai bine: în spatele nostru... Pentru că de alegeri suspendate, anulate, de candidați dați de o parte, cu alte poliții de sistem, am mai avut parte. Și, le-am

supraviețuit... Așa cum vom supraviețui și acum... Pentru un timp... Oricât va fi el de îngust pe fășia rămasă în albia istoriei pe care am lăsat-o a ne fi acaparată de alții... Dar ce va urma?... În fond, am văzut ce putere are acest CCR. Acum, ca instanță supremă a listelor politice... Și „delistărilor”... Decizând cine mai poate candida... Și mai ales, pentru cine... Căci și aici a fost rostul acestei impozații a sistemului contra noastră... Acum a fost vorba „doar” despre niște alegeri... Dar ce vom face în clipa în care partea politică a monstruoasei coaliții a sistemului ne va arunca poate în război?... Când tocmai ultima redută împotriva deciziilor și impunerilor, ultima instanță a rațiunii, va fi aceea care ne va da lovitură de grație?... Pentru că, nu anularea alegerilor și nici împiedicarea unor candidați (de ea decizi, de cabela de sistem, ca fiind nepotriviți) ar trebui să ne îngrozească de acum, ci faptul că nimic nu poate răsturna deciziile atât „de definitive”, „nediscutabile”, ale CCR -ului...

Ce vom face dacă, dinspre partidele care ne-au trădat de atâtea ori, se va sugera poate chiar necesitatea punerii la frâiele țării a unor „regenți”, nu de viță nobilă

renegată (nici măcar), ci a acelora care așteaptă ca porcii în troaca profilor ce vor a ne smulge carnea țării de pe noi? Acești detractori și instigatori... Pe care i-am ținut lângă noi până au intrat între noi și ne-au împânzit cu pecinginea lor mizerabilă... Cu felurile lor coaliții politice, nu doar mai „monstruoase” în chip, în glăsuire, ci tot mai machiavelice la adresa ființei noastre...

Ce vom face dacă politicienii și guvernării scăpați de sub orice control, și puțință de înfrânare, vor decide că avem atâtea datorii, atâtea bugete goale, că nu ne mai putem redresa dacă vom continua a ne conduce singuri... „Refrenul” îl știm... Dacă l-am uitat, putem privi înapoi în istorie... Nu doar în urmă cu 160 de ani, ci la atâtea coaliții care, în numele „binelui” cu de-a sila au impus, au batjocorit... Deja semnalele sunt evidente... Cu prea mulți miniștri maghiari, raportat la un minim criteriu de reprezentare (și) a noastră ca majoritate, aflați în fruntea instituțiilor de forță... Dar și în CSAT -ul care poate decide aproape orice... Iar unde este „nesigur”, îl completează CCR -ul... Ce vom face dacă intruziunea unguerească, deloc cu perdea, peste afacerile românești fal-

imentate pentru a fi preluate doar de firme unguerești, cu bănci, cu fluxuri financiare acaparate, va da cărțile pe față, iar Budapesta va cere UE, poate contra gazelor pe care astăzi le pregătim pentru a le livra, dreptul de a transforma România, și nu doar „ținutul secuiesc” (pentru că, vorba aceea, dacă poți, ia tot, nu?!) în „protectorat”...

De aceea, urgența astăzi, acum, nu o mai reprezintă nici „Turul 1, înapoi!”, nici lamentarea pe marginea candidaților eliminați... Acest părți ale răului au fost deja săvârșite... Urgența o constituie identificarea mijloacelor de corectare a modului de a fi al acestei curți constituționale. De redefinire, nu doar a atributelor sale, ci și a celui din urmă a priori cuvânt pe care îl are de spus, pre limba politică, prin deciziile sale. Pentru că o curte constituțională este un for de analiză. Și ar trebui să aibă în compunerea ei doar specialiștii. Nu reprezentanți ai partidelor, decizând legalitatea juridică prin ridicarea mâinilor în voturi blătuite...

„Europa” de azi: între „acești bolnavii” ce ne conduc (mult mai bolnavi față de cei „de ieri”) și bătrâneii complotând contra primilor...

(continuare din pagina a 1 a

Este, de fapt, un val de acaparare a Europei de către Europa celorlalți... Cei ai instituțiilor de la Bruxelles... Și suntem în punctul în care ar trebui să ne întrebăm, de câte state cu presupuse organizații interne descoperite, vizând răsturnarea ordinii de drept, va fi nevoie pe răbojul demonstrativ al Bruxelles -ului pentru a da la iveală un act impus pentru coeziunea obligatorie a statelor membre față de necesitatea protejării față de astfel de mișcări (dovedit conspiraționiste ori, pur și simplu, confabulații) de răsturnare a ordinii publice?...

Nu „stricto sensu” a celor interne (precum în Germania și România), pentru că nu acelea contează, ci împotriva UE... Căci este tot mai probabil ca următoarea legiferare în forță a propriei puteri a Bruxelles -ului să vizeze crearea unui cadru mai strâns prin controlul și intruziunea în alegerile și deciziile statelor membre sub motivul protejării acestora de ele însele... Cu intruziuni

„de drept bruxelez” asupra zonei electorale, prin anularea alegerilor și ținerea la rece a intențiilor de vot până la schimbarea cărților de pe mesele de joc... În fapt, până la înlăturarea acelor nebuni frumoși care încă mai visează a solidaritate și naționalism în UE, și prin impunere unor piese (nici măcar pionii!) ce altminteri

de dărâmare a instituțiilor de către persoane trecute de a doua parte a vieții, prin faptul că nu ieșirea statelor respective din UE este motivul principal de acțiune, ci ieșirea din NATO... Or, aici este un scenariu neterminat... Pentru că, este puțin probabil ca astfel de grupări naționaliste, patriotice să militeze (și să „negocieze”,

manifestării acestor grupări din cauzele directe ce ar viza-o, nereproșând astfel de intenții de „exit” -uri UE, ci punând totul pe seama ieșirii din NATO... Și cu alte părți de scenariu „scârțând”... Cu grupări de dărâmare a ordinii publice din state având instituții de drept, și de forță, de către bătrâneii croind planuri de

de mersul lucrurilor... Lucruri și deja fapte ce nu pot fi „a priori” luate de bune doar pentru că sunt dictate, ca direcție, de către UE... Dar care, adevărat, ar putea fi lesne și definitiv consolidate în linia represiunii penale prin adnotări la tratatul european... Prin obligarea cetățenilor UE de a nu se îndoii, de a nu milita pentru o altă posibilitate, chiar dacă, poate, ar fi mai bună decât cea prezentă... Problema este că, în timp ce Bruxellesul fugărește pensionarii pentru dreptul lor de a gândi, de a înfiera, și chiar de a complota, căci încă nu este un drept extirpat penal, identificând fracții, de nici o scară de bloc răsturnând guverne și instituții, lângă ea, ca uniune (cât de curând, și în ea, prin aderarea Serbiei) se reaprind focurile de sub butoaiile cu pulberi ale Balcanilor... Care nu sunt nici focuri de întreținere, nici doar „de veghe”, ci aproape de război, din nou pe linia conflictului din Serbia, Bosnia și Herțegovina...

nici pe post de rezemători a picioarelor strâmbe ale meselor de decizii nu și-ar găsi locul... Pentru că avem, de exemplu, un mare semn de întrebare față de toate aceste mișcări conspiraționiste, de răsturnare a ordinii sociale,

iar aici este o altă ruptură de logică de acțiune, de ce să negocieze ieșirea din NATO cu state care nu sunt părți Alianței?) fără a cere, „a priori”, ieșirea din UE. Dar Bruxellesul lucrează chirurgical, nu-i așa?! Și evită afișarea rostului apariției,

răsturnare a guvernelor în cămăruțe fisurate de vremuri...

Dar de ce toate acestea?... În fond, este vorba despre cetățeni (și) ai UE exercitându-și dreptul fundamental de a gândi, de a se întreba, de a se îndoii